

Első országos vadgazdálkodási és vadkár konferencia --- 2013. december

2013. október 11-én, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara szervezésében zajlott az első országos vadgazdálkodási és vadkár konferencia a Bugyi községben lévő Forster Vadászkastélyban.

Az ünnepélyes megnyitó után sorban következtek a jobbnál jobb előadók szakmai előadásai. Először dr. Csányi Sándor (SZIE Gödöllő, VadVilág Megőrzési Intézet igazgató) az Európai csülkösvad - bomba című előadása hangzott el. Ezután Dr. Heltai Miklós (SZIE Gödöllő, VadVilág Megőrzési Intézet egyetemi docens) a belterületi vadkárrok rendezetlen kérdései című előadása következett. Szünet nélkül folytatta Dr. Szemethy László (SZIE Gödöllő, VadVilág Megőrzési Intézet egyetemi docens) az erdei vadkárrok becslésének problémái előadását. Dr. Náhlik András (Nyugat-magyarországi Egyetem, Sopron, általános rektor-helyettes) az erdő-vad, erdőgazdálkodás-vadgazdálkodás: helyzetértékelés és perspektívák előadása hangzott el. Ezek után jött az ellenvélemény melyet Ugron Ákos Gábor (VM Nemzeti Parki és Tájvédelmi Főosztályvezető) a vadkár természetvédelmi vonatkozásai oldalról közelített meg.

A konferenciára témájából adódóan nagyon hasznos volt, azonban az mindenképpen elmondható, hogy vadászati és erdészeti szakemberként nem értettem egyet minden előadó nézetével, melyet most ezúton is szeretnék megosztani az olvasókkal.

Erdőmérnök szakemberek szerint az erődélfelújításban okozott rágás-, vagy esetleg hántáskár jó hatással van az erdőtelepítésre. A fő kérdés az, hogy lehet-e folyamatos erdőborítást biztosítani úgy, hogy az erdő és a vad harmóniában éljen és az erdőkezelő számára is érzékelhető eredmény szülessen. Az erdő és benne élő vadállomány kapcsolata harmonizálható a vadállomány megfelelő számú szinten tartásával. Természetesen fontos, hogy a különböző termőhelyeken a fő állatfajok megfelelő arányban és minőségben legyenek jelen. Minden folyamatban lévő erdősítésről, a technológiai folyamatokat dokumentáló okmány készül, amelyben az erdőfelügyelet évente vezeti többek között az erdőkárokat. Jelenleg már működik egy erdővédelmi figyelő jelzőszolgálati rendszer is.

Azt sem árt tudni, hogy a már befejezett erdősítéseket az erdőfelügyelet öt év múlva felülvizsgálja, és kár esetén az erdősítést megismételteti, vagy esetleg visszaminősítheti befejezetlenné. Ez súlyos anyagi problémákat okozhat!

A károsításokban természetesen vezető helyet foglalnak el a különböző vadfajok. Elsősorban a szarvas, a vaddisznó, a muflon és az őz. Sajnos azt tapasztalom, hogy kevés kivétellel nincs egyetértés az erdő és a vadgazdálkodók között.

A délutáni előadások meghallgatása után sem sikerült érdemleges kompromisszumra jutni a gazdálkodó és a vadászatra jogosultak között mivel mindenki ragaszkodott a maga igazához. A késő délutáni fehérasztalos beszélgetésnél egy-két pohár bor elfogyasztása után, úgy éreztem, hogy néha az érdekek „egyesülnek” de nem tudni minek a hatására. Egy igaz mondást azért megemlítenék, hogy az erdő nincs meg vad nélkül, de a vad sincs meg az erdő nélkül. Nagyon fontos, hogy milyen létszámban kell vadmennyiséggel számolni az erdőben. Az elfogadott szarvas egységben, vagy a vadgazdálkodó szemszögéből.

Nem kívánok a gondolatmenet során a vadállományról beszélni, mégis azt kell mondanom, egyes területeken, ahol az valóban indokolt, radikális állománycsökkentést kell végrehajtani a vadállomány túlszaporodása miatt. Ezeken a helyeken minden vadászó és nem vadászó

erdőgazdálkodót arra kell ösztönözni, hogy csak annyi vadat tartsanak, amennyit az erdő jelentősebb károsodás nélkül el tud viselni.

Szemán Jenő
Vadvéd.-vadgazd. biz. elnöke